

Ἦλθον ἐγγίσει, προσλαβεῖν, τὴν στάσιν παραλλάξει,
 εὐθὺς ἀπέβη τὸ φανέν, τὴν στάσιν παραλλάξαν. 50
 Εἶδες τῷ κόσμῳ τὴν μορφήν; εἶδες εἰκόνα βίου;
 Εἶδες ἀπάτην ἄληθῆ; Εἶδες βεβαίαν πλάνην;
 Πῶς φεύγουσιν, οὐ σπεύδουσιν, ἃ σπεύδουσι κρατῆσαι; 53

Β

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

α'

Ἀπὸ βύθους καρδίας μου κράζω σοι,
 Πανηγύξ μου, πρόφθατον, σῶτόν με.
 Μὴ ἐάσῃς, Ἀγνή, τὸν διάβολον
 νῦν σπαράξαι ψυχὴν σὺν τῷ σώματι.
 Συνεχῶς πολεμῶν με τὸν ἔθλιον 5
 ὑπεσκέλισ' ἐμὰ διαθήματα.
 Ἀνακλῆψαι, Παρθένε, οὐ δύναμαι,
 δός μοι χεῖρα τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

β'

Χάσμεν μέγα τὸ ὄν μέσον, Πάναγτε,
 Παραδείσου δεινῆς τε καλᾶσεως 10
 μὴ ἰδεῖν καταζώσον, Πόνσερνε·
 οὐδεὶς γὰρ ἐκπεράσκει δεδύνηται.
 Ἀλλὰ δός μοι ἵέναι εἰς ἄνεσιν,
 ἐνθα ἔστι δικαίων ὁ σύλλογος.
 Ναί, ναί, κόρη, γενοῦ μοι ὡς γέγονας, 15
 τοὺς βροτοὺς ἀπὸ γῆς ἀνυψώσασα.

γ'

Ἰκνούσθω μοι, ἄχραντε Δέσποινα,
 τὸ συχνῶς καταπίπτειν τοῖς πταίσμασιν.
 Εἰ σὺ θέλεις, Παρθένε, σωθήσομαι·
 ἐγὼ γὰρ χωρὶς Σοῦ οὐ δεδύνημαι. 20
 Ἴδού δ' ἡ νῦν προβάλλω μετένοισιν,
 ἀρωγῆς καὶ Σὺ χεῖρά μοι ὀρεξον.

Πρὸς Θεὸν ἄλλην πλὴν Σοῦ μεσίτριαν
ἐξαιρέτως Ἀγνή οὐ προβάλλομαι.

δ'

25

(Σειχηρυθία· ἁμαρτωλὸς λαλεῖ πρὸς τὴν Θεοτόκον)

Ἄνοιξόν μοι τὴν θύραν ἐλέους σου.

— Διὰ σὲ ἀπεκλείσθη, τριπλάθλιε.

— Σὺ ὑπάρχεις ἡ πύλη οὐράνιος.

— Ἀλλὰ σὺ εἰσελθεῖν οὐκ εἶ ἄξιος.

— Τοῖς ἄξις οὖν μόνοις διήνοιξας;

30

— Μετανόησον καὶ ἀνοιγέσεται.

— Μετενόησα, Κόρη, καὶ ἀνοιξον,
εὐθὺς ἄξιον πράττεις γὰρ θέλουσα.

ε'

35

Στάμνος, Κόρη Ἀγνή, ἡ ὁλόχρυσος,

ἐν ἧ μάννα εἰσῆλθεν οὐράνιον,

Σὺ ὑπάρχεις, χρυσέαις Σοῦ χάρισιν,

φωτοδόλος ἐν κόσμῳ ἀστράπτουσα.

Μάννα δὲ καὶ ὁ ἄστρος οὐράνιος

πάντας θρέψας βροτοὺς Σὺς υἱὸς ἐστί,

δοὺς τὸ σῶμα ὡς ἄρτον ἐσθίεσθαι·

40

τοῦτο ἄξιον τρώγειν με ποίησον.

ς'

45

Κλίνῃ Σὺ Σολομῶντος ἐνδεδειξαι,

Χαριτώνυμε Μήτηρ ἀνύμφευτε,

Σολομῶν ἐν ἐκείνῃ ἀνέκειτο

καὶ ἐν Σοὶ ἀνεπαύθη ὁ Κύριος·

διὰ Σοῦ δὲ βροτοῖς τὴν ἀνάκλησιν

πεπτωκόσι ταχὺ ἐχαρίσατο.

Ἐγὼ πέπτωκα πτώμα ἐξαίσιον

ἁμαρτίαις παντοδαίς καὶ σῶσόν με.

ζ'

50

Ὑπερβάλλεις τὴν φύσιν ἀνθρώπειον,

ὑπερῆρας Ἀγγέλων τὰ τέγμετα,

Οὐρανῷ Σε ἐκεῖνα δοξάζουσιν,
 ἐπὶ γῆς δὲ ἡμεῖς μεγαλύνομεν.
 Ὑπερτέραν δ' ἐκείνων Σε ἔχουσιν,
 βασιλίδι ἡμῶν Σε κτρύττομεν·
 τῇ Σῇ δόξῃ ἐκεῖνα εὐφραίνονται,
 δὸς καί μοι εὐφρανθῆναι τῇ δόξῃ Σου

55

η'

Ῥᾶνον, Ἀχραντέ, δρόσῳ Σῆς χάριτος
 τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου καὶ δρόσισον·
 τῷ πυρὶ ἀμαρτίας γὰρ φλέγεται
 καὶ πταισμάτων τοῖς πάθεσι τήκεται.
 Μὴ τὸ πῦρ ταύτην λάβῃ τὸ ἀσβεστον,
 ἐν ᾧ τέλος οὐδύνης οὐ γίνεται.
 Φθάσον, φθάσον, Περθένε, ἐξάρπασον
 τοῦ σκληροῦ βροτοκτόνου καὶ σῶσόν με.

60

θ'

Ἰξευτῆς πονηρὸς καὶ καμπόνηρος
 ἐνεδρεύων ζητεῖ θανατῶσαί με
 ὁ ψυχώλεθρος ὄφις διάβολος,
 Πανγκίχ Περθένε Πανάμωμε.
 Ἀλλὰ Σὺ τὰ πυρίπνοα βέλεμνα
 ἀποσβέσαις τὰ τοῦτου κινούμενα
 κατ' ἐμοῦ τοῦ ἀχρείου οἰκέτου σου,
 γένοιο δ' ἀντιλήπτωρ καὶ πρότασις.

65

70

ι'

Ὡς περ κρίνον λευκὸν τε καὶ εὖσμιον
 ἀκκνύων ἐν τῷ μέσῳ πολύκνυτον,
 Σὺ ἀνθεῖς τῶν χαρίτων τοῖς ἀνθεσιν,
 Ἀνθηφόρε, Σεμνὴ, Μητροπέρθενε.
 Μέσον γὰρ ἀκκνύων περαπτώσεων
 τῶν βρατείων μὲν εὖσμι οὐ Σ' ἐβλάψαν,
 ἀλλὰ ῆς λευκοφόρος ἀμόλυντος.
 Καθαρὸν με βοῶ τῇ καθάρσει Σου.

75

80

15'

85

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὴν χάριν Σου
 ὥσπερ δοῦλος μικρὸς καὶ ἀνάξιος.
 Μετεκνύας τοὺς τρόπους με δίδαξον,
 πρὸς ὁδὸν τὴν εὐθετῶν ὁδήγησον,
 ὅπως κἂν ἐν τῷ γῆρει * σωθῇτομαι,
 πάντας γὰρ ὁ υἱός Σου προσδέχεται
 καὶ ἐσχάτους καὶ πρώτους, ὡς Κύριος·
 ὥσπερ ἔσχατον τούτῳ με πρότρεψε.

16'

90

Ὁμοιάτου ἐχθροῦ με ἀφάρπασον
 τοῦ ζητοῦντος, Παρθέν', ἀπηλέσαι με.
 Λογισμοῖς γὰρ αἰσχροῖς ταλανίζει με
 καὶ πολλοῖς ἀποπήμασι φθείρει με.
 Εἰς πταισμάτων ὥθει με τὰ βάρκθρα
 καὶ τῷ σκάτει κολάσεως ῥίπτει με.
 Ἀτονῶ ἀντιστῆναι, Πανάχραντε,
 Σὺ μοι δίδου ἰσχὺν καὶ βοήθειαν.

95

17'

100

Ἀβλαβῇ με, Πανύμνητε, φύλαξον
 ἀπὸ πάσης ἐχθροῦ περιστάσεως.
 Καθ' ἐκέστην αὐτὸς δελεάζει με
 ἡδονῶν τῷ ἀγαστρῷ τὸν ἄθλιον,
 καὶ βορβάρῳ πταισμάτων βυθίζει με
 καὶ φυγεῖν ἀπὸ τούτου οὐ δύναμαι.
 Πανταχόθεν δὲ βλέψας, Ἀνήρατε,
 πλὴν Σοῦ ἄλλην οὐχ εὔρον ἀντίληψιν.

18'

105

Νοητόν σε Παρέδειςον ἔγνωκα
 ἐν τῷ μέσῳ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως
 τὸν υἱόν Σου κατέχουσα, Πάνκυνε,

* Ὡς ἐξ ὀνομαστικῆς τὸ γῆρος γεν. τοῦ γῆρους.

ὦ: ἐγὼ προσεγγίζειν οὐ δύναμαι,
ὥς παρμίσκος ὢν καὶ ἀκάθαρτος.

ὦ Παρθένε, κάμε κατοικτείρησον,
παρησίαν μοι δὲς τῆς πρεσβείας Σου
ἀπολαῦσαι υἱοῦ Σου τῆς χάριτος.

110

15'

Νινευίται οἱ ποὶν ἀμαρτήσαντες,
οὓς ὀλέσαι θεὸς ἀπεφήνατο,
μετανοίας τὰ ἔργα ποιήσαντες,
τῆς ἀφέσεως πάντες ἐπέτυχον.

115

Ἴδού νῦν πῶς καὶ γὼ μεταμέλομαι,
τὸν βαρύν τε ζυγὸν ἀποβάλλομαι
ἀμαρτίας. Προσφέρω μετάνοιαν
καὶ βοῶ Σοι, Παρθένε, βοήθησον.

120

15'

Ἡ μεγάλη καὶ ἄρατος δύναμις,
ἦν περ ἔχεις ἐν πάσι, Πανάμωμε,
πρὸς ἐμὲ νῦν ἐλθέτω τὸν δοῦλόν Σου,
ἐνισχύσκει με πάλῃ τοῦ δράκοντος.
Διαθήματ' ἐμὸν ὕπερσκέλισεν.

125

Ἀνετρέπην πεσών· ἀλλὰ πρόφθασον
πρὶν εἰς τέλος κακῶς θανατώσῃ με
παντελῶς τε δεινῶς ἀπολέσῃ με.

15'

Ἀμαρτίας μου δείγνυμε, (οὕτω), Πάναγνε,
καὶ πληγὰς βδελυκτὰς ὁ τρισάθλιος·
ὑπὲρ ἄμρον θαλάσσης ἐξήμαρτον,
ὑπὲρ ἄστρα τοῦ πόλου ἠνόμησεν·
οὐδ' εἰμι συγχωρήσεως ἄξιος
καὶ ἐλέους τυχεῖν ὁ ταλαίπωρος.

130

Ἀλλ' εἰδὼς Σου τὴν ἄκραν συμπάθειαν,
προσεκίτῳ διὰ Σοῦ τὴν συγχώρησιν.

135

ιη'

140

Σός εἰμι, Κόρη, δοῦλος καὶ σῶσον με,
 οὐ γὰρ ἄλλην εὐρίσκω ἀντίληψιν.
 Οἶδα * γὰρ πῶς ἰσχύει ἡ δέησις
 τῆς Μητρὸς πρὸς Υἱοῦ τὴν εὐμένειαν.
 Μὴ παρίδῃς φωνῆς τῶν δεήσεων,
 ἀλλ' ὡς οὖσ' ἀγαθὴ, Κόρη, πρόφρασον,
 καὶ βοήθησον πίστει κραυγάζοντι
 καὶ τὴν Σὴν ἐξαίτοοντι βοήθειαν.

ιβ'

145

Ἰλασμός ἡμῖν ὦφθης, Πανάχραντε,
 Σὺ ἐγένου βροτῶν ἡ ἀνάκλησις,
 Σὺ φθορὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατὰλυσις,
 ἡ νηδὺς Σου παστὰς οὐρανόφωτος,
 θρόνος δὲ Σὴ γαστήρ ἀγλαόμορφος,
 ἄρμα σῶμά Σου δὲ πολυπλάσιον.
 Ἐνδεὴς ὅθεν πᾶς τις προσέρχεται
 ὡς ἐγὼ προσαιτῶν παθῶν λύτρωσιν.

150

κ'

155

Αὐτρωτὴς ὁ Υἱός Σου, Πανάσπις,
 τῶν ἀνθρώπων ἀρρήτως ἐγένετο.
 Ἀλλὰ Σὺ ἐργαστήριον γέγονας
 ἐξυφάνθη δ' ἐν Σοὶ ἐνανθρώπησις.
 Διὰ σοῦ καὶ ἡ λύτρωσις γέγονε,
 διὰ Σοῦ τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις,
 Διὰ Σοῦ καὶ νῦν πάντως ἡ ἄρεσις
 τῶν πταισμάτων. Κἀμέ ρῦσαι, Δέσποινα.

160

κα'

Ἐκ καρδίας βοῶ Σοι τὸ ἥμαρτον,
 ὡς ἐγὼ οὐδεὶς ἄλλος ἐξήμαρτον.
 Ἀλλ' ὡς ἔχουσα θάρσος, Παινόμωμε,

* Χεῖρ. Οἶδα.

ἀνανδoίαστον μὴ ἐπιλήσῃ μου
πρὸς Υἱόν σου συχνάκις πρεσβεύουσα.

165

Σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγνή, παραμύθιον.
Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, ἰσχύουσαν
τῶν παθῶν ἀποπλύναι τὸν βόρβορον.

κδ'

Ἱερὸν καὶ Ἀγίαν δοξάζομεν
ἱερῶν καὶ ἀγίων τὴν κρείττονα·
Σὲ τὴν Νύμφην Θεοῦ, τὴν Ἀμώμητον
Θυγατέρα, Μητέρα ἀπείρανδρον.

170

Ἀπονοῦμεν δ' ὑμνῆσαι ὡς πρέπει Σοι
ἀριθμῆσαί τε Σὰ προτερήματα.

Σιωπὴν μᾶλλον φέρειν ἐγνώκαμεν,
ὡς καὶ σιωπῶν Σοὶ προσέπτωκα.

175

κγ'

ὦ πανύμνητε Μητὲρ καὶ Δέσποινα,
δεξαμένη τὴν νῦν μου παράκλησιν,
καὶ παθῶν τῶν ἐμῶν ἐξαγόρευσιν
τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Σου προσάγαγε
καὶ δοθῆναί μοι ἄφεςιν πρέσβευε,
καὶ ἰσχὺν μὴ πεσεῖν πάλιν πταίσμασιν.
Ἴδού γὰρ νῦν ἀπέχω σφαλμάτων μου
καὶ ἀπάρτι με φύλαττε, Πάνκρυε.

180

184 στίχοι.

Γ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΡΕΖΗΝΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

α' Δέσσις πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Ἀχραντὲ Κόρη Μαρία
Παντός τοῦ Κόσμου Κυρία·
Σὲ μεγαλύνω ὡς οὐσα
Μήτηρ Θεοῦ· ὃν τεκοῦσα
Ἰκέτευε ὡς υἱόν σου
τοῦ σῶζεσθαι τὸν λαόν σου.

6